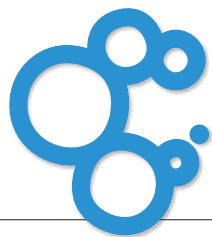

Correu

c/del Riu, 6. 25007 Lleida

Fax: 973 246 031

@cercle@segre.com

www.segre.com

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

Carta d'agraïment

Sr. Director:

L'últim diumenge d'octubre, l'Associació d'Amics de la Mare de Déu de Carrasumada va celebrar el 23 aniversari de la trobada *Mai més*. La flama per la pau s'ha encès durant 22 anys gràcies a l'empenta i el treball desinteressat de les diverses juntes de l'Associació que s'han anat succeint en aquests anys.

Enguany, per a la nostra família, ha estat una celebració molt especial i entranyable perquè s'ha fet un reconeixement a la tasca duta a terme per Francesc Escolà, gran amic de la família, i per Josep Sanjuan, el nostre pare. Malauradament, ell va morir el 7 d'octubre, per la qual cosa aquest reconeixement encara ha estat més emotiu per a nosaltres.

Volem manifestar el nostre agraïment sincer a la Junta de l'Associació de la Mare de Déu de Carrasumada. Ha significat molt per a nosaltres, en aquests moments de tristesa, veure com s'ha recordat i valorat el treball fet pel nostre pare en l'elaboració del llibre *Mai més*. Volem agrair l'esforç que han fet els membres de la Junta en l'organització d'aquest acte; les encertades paraules del seu president, Raul Esteve; l'amabilitat de mossèn Xavier Batis-te, i l'amistat incondicional de Francesc Escolà, antic president de la Junta. També volem dir que ens ha agradat molt el detall tan delicat que heu tingut amb la nostra mare, Mercè Martín, en obsequiar-la amb

LA CARTA DEL DIA

Rèquiem per les caixes d'estalvi

SR. DIRECTOR:

Les caixes d'estalvi no han mort, es tracta d'un extermini financer. Els polítics autonòmics hi van entrar com els tèrmit, i van destruir la seva solvència i compte d'exploració. El Banc d'Espanya va ser col·laborador necessari mitjançant l'ocultació, mala gestió i abandó de les seves funcions com a supervisor i garant del sistema financer. I el Govern socialista, en altres batalles, negant la crisi i traient pit de la construcció i el sistema financer. No només es van carregar la majoria de caixes d'estalvi, sinó també els milions que aportaven a la societat les seves obres socials.

Ara, resulta que el Sr. Fernández Ordóñez, governador del BE en el seu moment, ens diu amb tota la tranquil·litat del món que es van fer coses malament, que hi va haver errors i que el Govern va optar per no elevar el dèfi-

cit. No tan de pressa, el Banc d'Espanya tenia autoritat suficient per posar fermes presidents de qualsevol entitat, i a més, personal qualificat per dur a terme les seves inspeccions periòdiques. Hi va haver ocultació perquè els mateixos inspectors es van desmarcar de la versió oficial. Hi va haver mala gestió perquè no es va actuar en el seu moment. I hi va haver abandó perquè la institució no va complir les seves funcions.

La festa ha costat més de 40.000 milions de rescat, atur, endeutament i perjudici a milers d'empleats. Quina part de tot això estan disposats a pagar vostès? Està molt clar, ni un sol euro, la festa completa la pagarem tots els ciutadans. Vostès seguiran en llocs de prestigi amb la butxaca plena, fent conferències i assessorant no sé qui. De vegades dubto sobre què és pitjor, si la mala gestió o la corrupció.

GUSTAU

la imatge de la Mare de Déu de Carrasumada, per a ella ha estat un gran honor recollir-la. Ens heu fet sentir orgullosos i hem plorat d'agraïment i enyorança. Moltes gràcies en nom de la nostra mare i de tota la família.

FAMÍLIA SANJUAN MARTÍN

Un país per a tothom

Sr. Director:

Quan parlem d'immigrants hem de partir del concepte de persones, homes i dones, que

ens hem vist obligats a abandonar el nostre país per diferents situacions, en la majoria de casos no voluntàries. Els homes i dones que, pel motiu que correspongui, ens hem arrelat a Catalunya i a Espanya, on hem trobat la feina i on hem creat família, és que quan se'ns planteja la independència de Catalunya ens porta a sentir-nos amb un peu a cada banda. No voldríem, doncs, que es dividís el país, ens l'estimem tot ell, no tenim res contra la terra que ens ha acollit. El dret a decidir amb garanties arriba-

rà, sens dubte, el proper 21 de desembre. La llàstima és que molts nouvinguts però encara no tindran aquest dret.

Molts dels que sí que ho podem fer ens sentim catalans i espanyols, volem respecte i igualtat sense fronteres, sense baralles ni que ningú cregui ser millor que l'altre. En més d'un cas, aquest procés ha portat a la preocupació i angouxa de molts nouvinguts que s'han vist enmig d'un conflicte que només els ha provocat incerteses. La majoria hem vingut a aquest país de la Unió Europea

en cerca de democràcia, respecte, igualtat, pau i la millor convivència entres tots i totes. Molts ja han patit en els seus països d'origen, així que no volen més divisions i estimen per igual Catalunya i Espanya, perquè una Catalunya millor en una altra Espanya també millor han estat i són possibles.

SAID HOUAR. SECRETARI DE NOVA CIUTADANIA DEL PSC DE LES COMARQUES DE LLEIDA, PIRINEU I ARAN

El bombardeig de Lleida de l'any 1937

Sr. Director:

Magnífica exposició, la del bombardeig de l'aviació feixista del 2 de novembre de 1937. Memòria històrica de Lleida que, a pesar dels anys transcorreguts, els dos governs de la democràcia encara no s'han dignat posar-la, amb tota plenitud, als llibres de text. Els únics culpables d'aquella crueltat, originada del cop d'estat militar del 18 de juliol de 1936 que ocasionaria un milió de morts –d'un costat i de l'altre– són els que la van iniciar. Història que ha de servir per evitar que els hereus ideològics, encara que es presentin amb altres noms, avui tornin a ressuscitar. L'exposició dels retrats del fotògraf republicà Agustí Centelles ha de ser vista per tots els lleidatans que anhelan una vertadera democràcia.

La mostra està exposada al Museu Morera, a l'av. Blondel, 40 baixos.

VENTURA MARGÓ

Envieu la vostra carta a cercle@segre.com. Una selecció més àmplia podeu trobar-la a **SEGRE.com**

COL·LABORACIÓ

Carta als presos polítics catalans

TONI POSTIUS

PRESIDENT DEL GRUP MUNICIPAL DEL PDECAT

ESTIMATS ORIOL, Jordi, Josep, Joaquim, Meritxell, Dolors, Raül i Carles. Estimats Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, us trobem molt a faltar. La injustícia per la vostra privació de llibertat és tan enorme que qualsevol cosa que escrigui semblarà poca cosa davant la magnitud del que esteu passant vosaltres i les vostres famílies. I, malgrat tot, necessito escriure-us, fer-vos arribar el meu escalf i agraïment, encara que només sigui a través d'aquestes modestes ratlles.

No em puc ni imaginar com ha de ser de dur haver d'anar a dormir al catre d'una cel·la sense poder dir bona nit a la parella, sense poder fer un petó als fills. Per molt que, com

deia el Jordi Sánchez en un article escrit des de Soto del Real, "no hi ha presó, carceller, forrellat o decisió judicial que pugui, si nosaltres no volem, privar-nos de ser com som, de pensar com pensem i d'estimar la gent que estimem", la presó, el carceller, el forrellat i les injustes decisions judicials no només us priven a vosaltres de ser lliures, sinó que també fan mal a la llibertat de tots els que us esperem a fora. Perquè vosaltres només sou a la presó per tenir unes idees diferents a les de l'estat que us empresona, per haver complert amb l'encàrrec democràtic que un dia us vam donar amb el nostre vot i, com a agreujant, per haver-ho fet tot per vies demo-

cràtiques i pacífiques. Jordis, el vostre empresonament ja arriba al vint-i-setè dia. Gairebé un mes. Vicepresident, consellers, el vostre, ja és de deu dies. Sou presos polítics en plena Europa democràtica del segle XXI. Encara que no ho vulgui admetre ni el ministre Catalá ni el president Rajoy, ho sou. Perquè, de fet, quin estat admet mai que els presos de consciència que fa estiguin tancats per les seves idees? A Nelson Mandela el va posar a la presó el règim de l'Apartheid per terrorista. A Mahatma Gandhi, l'Imperi Britànic per sedició. En cap cas no van dir que els condemnessin per les seves idees transformadores i pacífiques. Sempre hi havia alguna pretesa acció delictiva que justificava la decisió. Com ara vosaltres.

Avui us tenen empresonats. Els nostres líders socials i bona part del nostre govern legítim.

I la resta de l'executiu, president inclòs, exiliats a Bèlgica confiant que la justícia d'un país democràticament més consolidat permeti posar de manifest als ulls del món el totalitarisme d'una Espanya que es dessagna víctima de la seva intolerància. El nostre govern, la nostra República, la nostra dignitat, davant el seu estat autoritari, la seva justícia de mentida i la seva indignitat. I, al mateix temps, el nostre autogovern intervingut per l'executiu del PP a través de l'aplicació de l'article 155, amb l'entusiasta col·laboració de Ciutadans i la covarda i necessària complicitat del PSC i el PSOE.

Ja sigui perquè es veuen incapaces de governar eficaçment Catalunya amb comandament a distància –com va quedar de manifest en l'aturada de país d'aquest dimecres– o perquè Europa exigeix discretament que la situació es

resolgui a les urnes, ens criden a eleccions el 21 de desembre. Espanya domina la violència i la força bruta; nosaltres, la resposta democràtica. Els demostrarem, una vegada més, que som més i que la nostra aposta per la República no s'ha afeblit ni gota ni amb la seva represió, ni amb les seves amenaces, ni amb la usurpació de les nostres institucions.

No tingueu por. La gent us té constantment presents a tot el país. A Lleida, també, malgrat la falta de complicitat dels qui governen el nostre ajuntament. La ciutat surt al carrer a cada convocatòria, llueix els llaços grocs que reclamen la vostra llibertat, s'enutja per la injustícia que patiu, però és fidel al compromís de respondre a tothora amb civisme i amb no-violència. Tingueu la certesa que el vostre sacrifici no està sent en va.

Esperant que ben aviat pugueu tornar a besar les vostres famílies, us envio la meua abraçada i l'afecte de la gent de les terres de Lleida.